

ΘΥΜΗΣΗ

Στὸ ξύπνημα τῆς Θύμησης μέσ' στὴ νυχτιὰ τῆς μέθης,
σὲ σένα τρέχω τὶς βραδιὲς τὶς χιονισμένες πάλι,
ἔξω πλατίσκωτα ὄνειρα τὴν πολιτεία τὴν ζώνουν,
καὶ τὸ σκοτάδι ἀπλώνεται σὰν μανιασμένο πάθος!

Τὴν κόμαρά σου κάποιο φῶς τὴν γτύνει μὲ γλυκάδα,
στὸ παραθύρι πὸν ἀλαφριὰ θαμπίδα τὸ σκεπάζει,
σὰν σκίτσο ζωγραφίζεται ἢ πανόμορφη μορφή σου,
κι' ἀκουμπισμένη σκεφτικὴ πάντοτε μὲ προσμένεις.

Μὰ δὲν θαρῶ! καὶ τὸ παλὸ ρολόγι τοῦ σπιτιοῦ μας
Θ' ἀναστενάξῃ κάποτε μέσα στὸ μεσονύχτι.
Κι' ἂν τοῦ στερονοῦ — σὲ συγκινοῦν τὰ βήματα, διαβάτη,
δὲν θὰ γνωρίσεις στὸν ἀχὸ τὸ διάβα τὸ δικό μου!

.....

(Τὸ παραθύρι ξαφνικὰ σβύστηκεν, στὸ σκοτάδι —
ἔξω οἱ ἀνέμοι κυνηγοῦν τὸ φάντασμα μου τώρα,
καὶ γὰρ τοῦ διείρι υ κυνηγὸς ζητάω μέσ' στὴ νύχτα
τῆ Θύμησης σου τὴν πικρὴ δλότελα νὰ πνίξω).

K. BAMBAKAZ

ΑΠ' ΤΑ "ΠΑΡΑΠΟΝΕΤΙΚΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ"

(Χαρισμένα τοῦ Λάμπρου Πορφύρα)

1

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΜΥΓΔΑΛΙΑΣ

Τώρα πὸν ἐπάγωσαν μὲ μιᾶς τ' ἄλλα δεντροὰ ἀπ' τὸ χιόνι
Καὶ κάποια πένθιμη νυχτιὰ ξαπλώθηκε στὴ γῆς.
Ἦρθα νὰ διώξω τὴν ἐρμιά πὸν πάλι γιγαντώνει
Καὶ νὰ σκορπίσω πρόσχαρη τὰ ρόδα μιᾶς ἀγῆς.